

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2606/2018
28.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа Александар Ковачевић, адвокат из ..., против туженог АМСС д.о.о. са седиштем у Београду, кога заступа Сања Ђукић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 број 249/18 од 06.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против Апелационог суда у Београду Гж1 број 249/18 од 06.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 број 1452/15 од 09.11.2017. године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број .. од 13.03.2015. године и да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 527.745,20 динара, који предстаља десет зарада у износу од по 52.774,52 динара на име накнаде штете, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 13.03.2015. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Трећим ставом изреке обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 152.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 број 249/18 од 06.06.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног парничног поступка.

Благовременом ревизијом изјављеном на основу чл. 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ...55/14-ЗПП), тужиоци побијају другостепену пресуду из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревиденти се позивају на битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. став 1. у вези са чл. 8 ЗПП, али ове повреде нису учињене у другостепеном поступку, па нису од утицаја на доношење одлуке о ревизији.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде која се ревизијом позива тужиоци су били у радном односу код туженог и то тужилац АА на пословима складиштара, са четвртим степеном стручне спреме, а тужилац ББ на пословима руковоаца радне машине са четвртим степеном стручне спреме. Тужена је донела решења о престанку радног односа и то за тужиоца АА број .. дана 13.03.2015. године, а за тужиоца ББ решење број .. од 13.03.2015. године. Оспореним решењима тужиоцима је отказан уговор о раду и констатовано је да им радни однос престаје са 16.03.2015. године из разлога прописаних одредбом чл. 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 75/14). Тужиоцима је исплаћена отпремнина због тога што су проглашени за технолошки вишак дана 13.03.2015. године.

Пре доношења оспорених решења изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова туженог укинута су радна места складиштара и руковоаца радном машином на коме су тужиоци били распоређени, због чега је престала потреба за њиховим радом, па су тужиоци проглашени за технолошки вишак. Према Програму решавања вишка запослених и одредби чл. 153. до 158. Закона о раду тужени није имао могућности да тужиоце распореди на друге послове према њиховој школској спреми, знању и радним способностима.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбене захтеве тужилаца као неосноване.

Услед технолошких, економских и организационих промена код туженог који је укинуо сва радна места у оквиру огранка СЦ Краљево престала је потреба за обављањем послова од стране тужилаца и других запослених, па је поступак престанка радног односа за оба тужиоца законито спроведен правилном применом чл. 153. став 1. тачка 1., 158. став 1. и чл. 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић